

14.dopis

Londýn 14. února 1946.

Moji drazí !

Právě jsem odevzdal ve Foreign Office, White Hall, krabici, adresovanou naší přítelkyni N. Krabice váží 11liber (5 ½ kg) a obsahuje: moji vyřízenou korespondenci, starý můj deník, různé tiskoviny, které budou zajímat Olgu, 3 díly „Little Plays of St. Francis“ (stálo mne 15 sh., ale jsem rád, že jsem je dostal), boty, které jsem si koupil za 35 sh. (350 K, ale jsou prima!) Body mně dala Grace a Joyce. Všecko ostatní (tins, čokol., pomeranče, nitě, bavlnu) dala Joyce, a to s velikou radostí. Sama to všecko pečlivě balila, i čerstvé noviny na vyplnění vložila, Olze ke čtení, aby věděla, co se jinde ve světě děje. Také Mrs. Br. pomáhala. Ve Foreign Office mi řekli, že to dojde v úterý. Tak tam, Olgo, prosím, k večeru zatelefonuj, jestli to došlo, že si proto sama dojdeš. Vezmi si někoho s sebou, je to dost těžké. – Ty „Fell. Song Books“ jsem objednal; ještě nepřišly. Teď píšu ve Friends Housu, čekám na Dr. Koblera, který mi přinese jednu z knih, kterou si objednal p. Mágr. Ostatní knihy ještě nemohl sehnat, je to většinou rozebrané. Ale pokusí se a dá je poslat poštou přímo. Teď už možno posílat zásilky i peníze poštou.

Na radu Runhamovu byl jsem se dnes podívat na Východní Londýn. Kolem sv. Pavla jsou celé rozsáhlé plochy úplně smeteny, obrovské paláce ve zříceninách. Jako zázrakem zůstala katedrála téměř nepoškozena. Šel jsem pak dále až k Toweru – jedna hrůzná spoušť! A zase Tower i Jižní nádraží téměř neporušený! Tady jsem teprve viděl, jaké to muselo být peklo! Ohromná skladiště na březích Temže jsou vypálená, z mnohých zbyly jen zdi, čnicí do výše mnoha pater. Ale všude kolem je rušno, zboží se vykládá a nakládá jak obvykle a uskládňuje v dokách, které zůstaly aspoň částečně neporušeny. Nejhuře byly postiženy obytné bloky dělnických domků, v nichž zahynulo tisíce a tisíce rodin, protože v domkách nejsou sklepy, v nichž by se – jako u nás – byli mohli obyvatelé ukrýti. Ostatně když jsem viděl mohutné kamenné budovy do základů rozkotané, poznal jsem, že sebe lepší kryty by jim byly stejně málo platné.

Zítřka v pátek ráno odjízdim do Leedsu. Budu tam mít večer schůzku s přáteli ze Service Civil a setkám se s Martou St. a doufám, že i s Misařovými. V pondělí 18. se vrátím do Londýna a to věřím, že budu již mít vyřízení z Control Commission ohledně transfera. –

Peníze z Prahy ještě nedošly.

Těší mne, že máte v pondělí pravidelné schůzky. Kdo se účastní? Jaký je pořad a průběh?

S Elsou se stýkám dosti často, po večerách. Máme si hodně co povídat. Je ráda, že jsem jí přinesl noviny od října m. r. Ze Sylvie má upřímnou radost. Je to vážné děvče, nábožensky hluboce věřící, přesvědčená pacifistka (matka ne!), ale o návratu nechce ani slyšet. Věnuje se teď hodně zpěvu a teorii hudby. Česky už jí to jde špatně. Má ještě rok studia před sebou a do té doby se ukáže, co bude dál. Elsa by se ráda podívala v létě do Prahy, ale jsou obtíže s permitem.

Nu, také ještě uvidíme.

Bůh Vás všecky ochraňuj a spojuj láskou!

Zdraví všechny, Váš

Přemysl.

Olgo, napiš ihned, kdy a jak balík došel a jestli to nedělalo pí. N. obtíže !!